

शुचित्वं पादङ्गस्तयोः । अश्लेषः परस्त्रीणां शरीरं
शौचमिष्यते” इह० । “उच्छिद्योपघातेऽभ्युत्थनाच्छु चिर्वि-
शसुत्वं संस्पृश्यान्मृज्याचम्य प्रयतोभवेत्” पैठी० । “प्राणि-
नामय सर्वेषां ऋद्धिरङ्गिष्व कारयेत् । अत्यन्तोपहतानाञ्च
शौचं नान्यत्” विष्णुः । “विष्णुं त्रोटसर्गशुद्धार्थं ऋद्धार्या
देयमर्घवेत् । दैहिकानां मलानाञ्च शुद्धिषु द्वादश
स्वपि । वसा शुक्रमसृङ् मज्जा मूलविट् घ्राणकर्णविट् ।
क्षेत्राश्च दूषिकामेदो द्वादशैते ऋणां मलाः” मनुः । “तथा
शरीरस्रोतोभ्यो मल निष्यन्दविस्त्रवः । अन्वादीनां प्रदेशश्च
स्यादशुचिर्विशेषतः । प्रभूताशुच्यमेध्यानां स्पर्शनाञ्च
शुचिर्भवेत् । स्रग्नास्त्रविपर्यासात् क्षुताङ्गुलिपरिभ्रमात् ।
उक्ता वाचमनाच्छुद्धिरन्तर्त्तं क्रूरमेव वा । अपविद्धं धनुल्लब्धं
दृष्ट्वा वा अशुचिर्भवेत् । प्रलेपस्नेहगन्धानामशुचौ चापक-
र्षणम् । शौचलक्षणमित्याह ऋद्धमोगोमयादिभिः । लेपे
स्नेहे च गन्धे च व्यपकृष्टे च दूरतः । पश्चादाचमनञ्चैव
शौचार्थं वक्ष्यते विधिः” देवलः । “दृष्ट्वाभिश्चस्तपतित
तिथ्यगर्भोवर्णोपहतानां संस्पर्शाञ्चास्यस्नेदतोयपूयशो-
णितच्छर्दिंलालानिषीवितरेण कर्हमोच्छिद्यजलविष्णुं त्रुपुरी-
षादिभिर्बाह्याशरीरोपघातिभिरुपपूताभिरङ्गिष्वङ्गिष्व भस्म-
गोमयौषधिमङ्गलाचारविधिप्रयुक्तैर्बाह्याशरीरोपघातस्तु पू-
तोभवति” हारीतः । “चिताधूमसेवने सर्व्वे वस्त्राः
ज्ञानमाचरेयुः । मैथुने दुःस्वप्ने रुधिरोगतकष्टे
वमनविरक्तयोश्च । इत्यनुकर्म्मणि कृते च । शवं शव-
स्पृशञ्च स्पृष्ट्वा रजस्वलाचारुण्डालयूपाञ्च । भक्ष्यवर्ज्जं
पञ्चनखशवं तदस्य सस्नेहञ्च । सर्व्वेष्वेतेषु पूर्व्वं वस्त्रं
नाप्रक्षालितं बिभ्ययात् । रजस्वला चतुर्थोऽङ्गि ज्ञानाच्छु-
द्धीति । रजस्वला हीनवर्णां रजस्वलां स्पृष्ट्वा न तावद-
श्रीयाद्यावन्न शुद्धा । सर्व्वार्थमधिकवर्णां वा स्पृष्ट्वा स्नात्वा-
ऽश्रीयात् । क्षुत्वा सुप्ता भोजनाध्ययने पीत्वा स्नात्वा
निषीव्य वासः परिधाय रथ्यामाक्रम्य मूलपुरीषे कृत्वा
पञ्चनखस्य सस्नेहास्य स्पृष्ट्वा चाचामेत् । चाण्डाल-
स्नेच्छसम्भाषणे च । नाभेरधस्तात् प्रवाङ्मणु च कार्याकौ-
मिलैः सुराभिर्वोपहतोऽसौयैस्तदङ्गं प्रक्षाल्य शुध्यति ।
अन्यत्रोपहतोऽसौयैस्तदङ्गं प्रक्षाल्य ज्ञानेन । वज्रोपहत-
स्तूपोष्य स्नात्वा पञ्चगव्येन । दशनच्छदोपहतश्च । वसा
शुक्रमसृङ् मज्जामूलविट् कर्णविट् नखाः । क्षेत्राश्च दूषिका
मेदोऽहर्द्धशैते नृणां मलाः । गौडी माध्वी च पैठी च
विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यथैवैका तथा सर्वा न पातव्या

द्विजातिभिः । माधूकमैत्रवं टाङ्गं कौलं खाज्जूरपानसै ।
ऋद्धीकारसमाध्वीको मरैये नारिकेलजम् । अमेध्यानि
दशैतानि मद्यानि ब्राह्मणस्य च । राजन्यञ्चैव वैश्यश्चस्पृष्टैतानि
न दुष्यतः “ज्ञानं तपोग्निराहारोऽह्मदमनोवार्थ्युपाङ्गनम् ।
वायुः कश्मार्ककालौ च शुद्धिकर्तृणि देहिनाम्” विष्णुः ।
“जङ्घं नामेः करौ सुक्ता यदङ्गसुपहन्यते । तत्र
ज्ञानमधस्तात् क्षालनेनैव शुध्यति । इन्द्रियेऽनुप्रविष्टं
स्यादपेध्यं यदि कर्हिचित् । सुखेऽपि संस्पृश्यमानं तत्र
ज्ञानं विशोधनम्” अङ्गि० । “रथ्या कर्हमतोयेन धीव-
नाद्येन वा तथा । नाभेरुर्ध्वं नरः स्पृष्ट्वा सद्यः स्नानेन
शुध्यति” “शङ्खः” “स कर्हमेषु वर्षासु प्रविश्य ग्रामसङ्करम् ।
जङ्गाभ्यां ऋत्तिकास्त्रिषः पट्भ्यां च द्विगुणाः स्मृताः”
यमः । “दिवाकीर्त्तिसुदक्यां च सूतिकां पतितं तथा ।
शवं तत्स्पृष्टिनञ्चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुध्यति । आचम्य
प्रयतोनिष्यं जपेदशुचिदर्शनात् । सौर्यान्मन्वान्
यथोत्साहं पावमानीश्च शक्तिः । नारं स्पृष्ट्वास्थि
सस्नेहं स्नात्वा विप्रोविशुध्यति । आचम्यैव तु निःस्नेहं गां
स्पृष्ट्वा वीक्ष्य वा रविम् । वान्तोविरक्तौ क्षुत्वा च द्रुतप्राश-
नमाचरेत् आचामेदेव भुङ्क्षान् स्नानं मैथुनिनः स्मृतम्”
मनुः । मैथुनिनः स्नानमृतौ गर्भशङ्कायामेव “अन्तर्तो
तु यदा गच्छेच्छौचं मूलपुरीषवत्” शातातपोक्तेः ।
“अजीर्णोऽभ्यादिते वान्ते इत्यनुकर्म्मणि मैथुने । दुःस्वप्ने
दुर्जनस्यर्णे स्नानमात्रं विधीयते । शुना चैव श्रपाकेन
मृतनिर्हारकेण वा । स्पृष्ट्वास्तु कुर्वीत श्वेचनं स्नानं
जलैः” मनुः । “दुःस्वप्नदर्धने चैव वान्ते वा क्षुरकर्म्मणि ।
मैथुने कटधूमे च सद्यः स्नानं विधीयते । पतितं स्मृतिका-
मन्यं शवं स्पृष्ट्वा तु कामतः । स्नात्वा सचेत् क्षत्वाग्निं
दत्तं प्राश्य विशुध्यति । शवस्पृशं दिवाकीर्त्तिं चितायूपं
रजस्वलाम् । स्पृष्ट्वा प्रमादतोविप्रः स्नानं कृत्वा विशुध्यति”
इह० । उदक्याशुचिभिः स्नायात्” या०स्मृ० । उदक्या-
दिस्पृष्टः स्पृष्टः स्नायात् हेमा० । “चण्डालं पतितं व्यङ्ग
सुन्मत्तं शवमन्यजम् । सूतकं स्मृतिकां नारीं रजसा
च परिश्रुताम् । श्वकुक्कुटवराहांश्च पाम्बान् संस्पृश्य
मानवः । सचेत् सशिरः स्नातः तदानीमेव शुध्यति ।
इह्यशाता० । “श्रपाकं पतितं व्यङ्गसुन्मत्तं शवहारकम् ।
स्मृतकमित्यादि शातातपवत्” परा० । “अशुद्धान् स्वयमेवैतान्
शुद्ध्य यदा स्पृशेत् । विशुध्यत्युपवासेन” “उपस्पृश्या-
शुचिस्पृष्टं ततोयमपि मानवः । हस्तौ पादौ च तोयेन